

ГУДЕ ВІТЕР ВЕЛЬМИ В ПОЛІ

Слова В. ЗАБИЛЫ

Перевод В. Рождественского

Allegretto

[mp] *simile*

1. Гу - де ві - тер вель - ми в по - лі,
 1. Хо - дит ве - тер, во - ет в по - ле,

[p]

ре - ве, ліс ла - ма - е... Пла - че ко - зак мо - ло - день - кий,
 во - ет, лес ло - ма - ет, а ка - зак всё горь - ко пла - чет,

до - лю про - кли - на - е. 2. Гу - де ві - тер
 до - лю про - кли - на - ет. 2. Хо - дит ве - тер,

вель - ми в по - лі, ре - ве, ліс ла - ма - е... Ко - зак ну - дить -
 во - ет в по - ле, во - ет, лес ло - ма - ет, а ка - зак гру -

- ся, сердечний, що ро - бить, не зна - е.
- тит, сердечный, де - лать что - не зна - ет.

3. Ходит ветер, воет в поле,
Воет, лес ломает,
Стонет с ним казак-бедняга,
Про судьбу гадает.
4. «Воешь, ветер, да не плачешь,
Горя ты не знаешь.
И тебе совсем не тяжко —
Вольно ты летаешь.
5. Все равно тебе — ты в поле
Или лес ломаешь,
Иль ты гонишь волны в море,
Крыши ты срываешь.
6. С них железо и солому
Рвешь по вольной воле,
А людей, засыпав снегом,
Кружишь в чистом поле.
7. Оторви ж от сердца горе
И развей по полю,
Чтобы, бедный, я не плакал,
Вспомнив злую долю.
8. А коль это не под силу,
Кинь меня ты в море:
Пусть со мною в нем потонет
Злое мое горе!..»
3. Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ломає.
Козак стогне, бідолаха,
Сам собі гадає!
4. «Ревеш, вітр, та не плачеш,
Бо тобі не тяжко!
Ти не знаєш в світі горя,
Так тобі й не важко!
5. Тобі все одно: чи в полі,
Чи де ліс ломаєш,
Чи по морю хвилі гониш,
Чи криші здираєш —
6. Солом'яні і залізні,
Яку да зустрінеш,
Снігом людей замітаєш,
В полі як застигнеш.
7. Одірви ж од серця тугу,
Рознеси по полю,
Щоб не плакався я, бідний,
На нещасну долю!
8. А коли цього не зробиш,
Кинь мене у море:
Нехай зо мною потоне
Мое люте горе!..»